

АЗЭРБАЙҶАН ЈАЗЫЧЫЛАРЫ ИТТИФАҒЫ ВЭ АЗЭРБАЙҶАН ССР
МЭДЭНИЈЈЭТ НАЗИРЛИЈИНИН ОРГАНЫ

ОРҒАН СОЈУЗА ПИСАТЕЛЕЈ АЗЕРБАЙДЖАНА
И МИНИСТЕРСТВА КУЛЬТУРЫ АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ССР

25 нојабр 1967-чи ил
№ 47 (1456)

Микајыл РЗАГУЛУЗАДЭ

И л к аддымлар

Истираһәт күнү.

Ахшам.

Булварда отурмушам.

Бир јанымда—

һәјатын ширин-ачысыны
дадмыш,

сачлары

күмүштәк,

ағбирчәк,

јетмишлин бир гары.

Бир јанымда—

одлардан-аловлардан

кечәрән

алтымышы аддамыш

бир забит.

Бир дә—

кәнч бир аилә:

сәси-сифәти һәлә

кишиләшмәмиш ата.

Һәлә үзүндән-көзүндән

ғызлыг исмәти силинмәмиш,

гадынлашмамыш ана.

Бир дә—

илкләри...

Јеничә дил ачыр көрпә:

—па... ма... ба... мә...

бу,—һәм «папа» демәкдир,

һәм— «баба»,

һәм— «мама»,

һәм дә — «мәмә»...

Бүтүн планетдә

бејнәлмиләл бир дилдир

һәр бир көрпәнин дили.

Бу дили—

һамы билир!...

Тәзәчә ајаг ачыр көрпә.

Тутуб әлиндән ана,

илк аддымлары атмағы

өјрәдир

бу күн она.

Көрпәнин аддымлары...

Илк аддымлар!

Маһ саға сәнтирләјир көрпә,

каһ сола.

Мәнч ана

нәвазишлә, фәрәһлә,

ифтихарла

аддымлајыр јанашы,

гојмур көрпә јыхыла.

Ана да күлүмсәјир,

көрпә дә,

ағбирчәк гары да,

гочаман забитин

сәртләшмиш додаглары да...

Ананын,

көрпәнин,

гарынын,

забитин

үзүндәки бу тәбәссүм:

саф көрпә тәбәссүмү,

ана тәбәссүмү,

нәнә тәбәссүмү,

баба тәбәссүмү

гој һеч бир вахт сәнмәсин!

Бу тәбәссүмләр—

көрпәнин үзүндә—

горхуја,

ананын үзүндә —

дәһшәтә,

гарынын үзүндә—

гәмә-кәдәрә,

забитин үзүндә—

кинә-гәзәбә,

додагларында—

горхунч әмрә

дөнмәсин...!

Јени ШЕҖРЛӘР

Ким?!

—Надир шикајәтиниз?

—Јахшы ешитмирәм.

—Мәсәлән, нәји?

—Хырдача гушларын

өтүшмәсини,

һнчи шеһ дамчыларынын

садәф гумлара дүшмәсини,

јарпагларын пычылтысыны,

нарын јағыш чиләјәндә,—

отларын сәрин

хышылтысыны,

сәба јелинин һәзин

тәранәсини...

Бир сөзлә:

Тәбиәтин нәғмәсини...

Һәким бахды хәстәјә

алтдан-алтдан,

оғрун-оғрун,

шүбһә илә.

Дүшүндү:

—«Мәни долајыр көрәсән?».

Амма, јашлы-башлы бир
кишијди хәстә,—

көзләриндә

һәм кәдәр,

һәм үмид,

һәм арзу...

«Бәлкә дә һушу азыб?».

Башыны булады һәким:

—Јох,

мән нә белә хәстәлик

билирәм,

нә дә буна бир әләч!..

Хәстә булады башыны:

—Һејф!..

Чыхды-кетди.

«Гәрибә адамдыр!..».

Мөрәсән ким?

Хәстә,

ја

һәким?!.